ספר הקנה — סוד שלוש סעודות בשבת

סוד שלוש סעודות בשבת.

ודעו בני ישראל שר' אלעזר בר' יצחק ידע ברזי עילאה ואמר אסור לאדם להלך בע"ש יותר מג' פרסאות מעלות השחר כדי לחזור לביתו מבע"י כדי לעשות צרכי שבת, ואם היה באושפיזא אין לחוש, ודע שאין הדלקת הנר קבלת שבת רק למדליק משהדליק הורה שקבל עליו השבת, אל"ר במאי מכבדו, א"ל בבגדים, ובמה מענגו א"ל אם ראוי לאכילת בשר שמלכותו בכל משלה מענגו באכילת בשר, ואם אינו ראוי מענגו במאכלות אחרות, ושתיית יין מזוג וראוי שלא נתנסך כי הראוי לאכילת בשר ואוכל מתקן נפש מישראל והוה ליה כמקריב קרבן, ואל יאמר אצטרך לבריות לענג השבת כי במה שאתה מתקן בעונג אתה מקלקל בצורך לבריות, שהשואל הוציא עצמו מן כלל ישראל ומודה שאינו כדאי לקבל מידי שמים, ולא הותר השאלה אלא למי שאינו יכול לחיות זולת שישאל, הוא שארז"ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות, אל"ר למה נחסר הו' ממלת ענג, אל"ב וידעת בזה א"ל ידעתי, נחסר לתרי מילי האחד לרמוז שאסור להתענות בשבת עד ו' שעות כי גורם להסתלק הו' מהעטרה, והכתוב אומר באתי לגני ואכלתי, אל"ב האי דרדקי דבי רב ידעי אלא אמור מלתא אחרת, אל"ר מתלבש בעור מצורע, אל"ב היינו ענג אותיות נגע, א"ל מה יהיה לחסידים המתענים כל ימיהם אפילו בשבת א"ל האי ענג שלהם הוא כי לבם לשמים וקב"ה מעלה להם כאלו הקריבו קרבן תמיד בשבת, ודע בני שעונת ת"ח משבת לשבת ר"ל ליל שבת והביאה היא בכלל ענג ולא בחול משום דאתעסקו בלימודייהו, תפשוט מי שתורתו אומנתו פטור מהביאה אלא בע"ש צריך, אל"ר הראית שבאכילה יקנה אדם עה"ב, וארז"ל המקיים שלש סעודות ניצול משלש פורעניות וכו', וגדול מזה אמרו שיש סמך בתורה לג' סעודת בפסוק ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה ואלו בא זה לג' סעודות היה כתוב אכלוהו היום ג' סעודות.

אל"ב ג' סעודות סודם סוד גדול אין כמוהו וע"כ נאמר ברמז ונתן סודו לחסידים ז"ל והם אמרו המקיים ג' סעודות ניצול מג' פורעניות מחבלי משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג מגוג שנאמר הנה יום בא לה' וגומר, והכוונה סעודה הראשונה נגד העטרה וב' ככרות לחברה בת"ת ואז ינצל מדינה של גיהנם כי העטרה מדת הדין הרפה הדנה בע' שרים את התחתונים וגוזרת חליפין וגיהנם, ולכן המוציאה מהדין ומקרבה אל הרחמים ע"י פעולת הסעודה כ"י היא מצילו מן הדין, סעודה שנייה נגד הת"ת ות"ת עתיד לעשות מלחמה עם שרו של עשו הוא סמא"ל ואלולי הבינה עוזרו ומעלהו עם במתי ארץ הם הזרועות אין כל בריה יכולה לסמאל והנה הת"ת מגדע אילנו של סמאל וע"כ נקרא גדיאל מלשון גודו אילנא וזה יהיה בביאת המשיח והקב"ה מצילן ע"י קיום השלש סעודות, כי בהיות הקירוב שלם בד"ו פרצופים אז אם הבנים שמחה הללו יה וע"כ צריך שני

ככרות, אבל סעודה שלישית רומז במדה הנקראת אין הוא המקור העליון וע"כ אמר היום לא תמצאוהו בשדה כי זו המדה אינם בדין כלל, כי מלת שדה רומז בדין ומתקבצים ע' שרים החיצונים וע' אומות למטה ובאו כולם לעשות מלחמה עם הד"ו פרצופים שרי ישראל והאומות למטה עם ישראל וכולם יעמדו בדין שהצעקה עולה למעלה בסעודה ג' הוא כ"ע כולו רחמים ועליו נאמר אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ועוזרם ומצילם מידם, וע"כ הסעודה הזאת אינה צריכה לחם משנה, ומי הוא המוכה בסנורים ועיניו פתוחות ואינו רואה ישמע ויפקח עיני שכלו וישכיל ויראה במעלת המקיים ג' סעודות והשכר המיועד הגנוז לו בכוונה עליונה הזאת והמצריך לחם משנה בסעודה ג' הוא בחוץ כבן זומא ומי שלא עשאן בזמנו לא עשה כלום כי לילה ושחרית ומנחה צריך.

ואם מילא כריסו בפירות הוא הבל וריק כי פת צריך בסעודה שלישית כמו בראשונה ובשניה, וכוונת האכילה להיות מחשבתו על כל לוגמא ולוגמא לקרב המדות ולחבר את האהל, ויש לך לדעת מפני מה גזרה התורה באוכלי המן במדידת העומר הוא שנאמר ועשירית האיפה אלא כדי שיעלו בעשירית הוא כנ"י המספקת מזון לכל בריה מעלה ומטה ולהללם כענין כל הנשמה תהלל יה הללויה: